

Hvad dernæst angaar Ordningen af det økonomiske Mellemværende mellem Menigheden og Fællesfonden, gaar Bestemmelserne ud paa, at Menighedsraadet skal oppebære den Ottendedel af Grundlønnen, der fradrages i Præstens Løn for Bolig. Paa den anden Side skal Menighedsraadene afholde alle Udgifter i Fremtiden vedrørende Boligen, være sig Skatter og Afgifter, Brandpræmie m. v., og alle Udgifter vedrørende Vedligeholdelse, Ombygninger og Nybygninger, til hvilke sidste Foranstaltninger der skal kunne ydes Laan af Fællesfonden, saaledes, at Renter og Afdrag udredes af Præstelønningskassen.

Imidlertid maa det anses for nødvendigt, at der i hvert enkelt Tilfælde foretages et Syn eller, om man vil, en Overleveringsforretning, hvilken er foreslaaet foretaget af Bygningskonsulenten i Forbindelse med Provsten og Menighedsraadet. Ved denne Forretning skal der stilles Forslag om, hvorvidt og i bekræftende Fald i hvilket Omfang Renter og Afdrag af Byggelaan, som allerede hviler paa Bygningerne, saavel som af Laan, som det vil være nødvendigt at optage for straks at sætte Bygningen i forsvarlig Stand, skal overtages af Fællesfonden. Ministeriet mener, at der ikke kan findes nogen fælles almindelig Formel, hvorefter denne Afgørelse kan træffes. Ved nogle Præstegaarde er Bygningerne i fortrinlig Stand, medens der maaske hviler store Laan paa disse; ved andre staar man maaske netop overfor betydelige Arbejder, der vil medføre Optagelsen af store Laan. Man finder det nødvendigt, at Afgørelsen henlægges til Ministeriet i hvert enkelt Tilfælde efter Indstilling af det ovennævnte Syn. Der bliver her Tale om et Skøn, og det vil ikke kunne undgaas, at der vil blive Forskel paa de forskellige Menigheders Stilling paa samme Maade, som der f. Eks. ved Ansættelsen af Kirkernes Vedligeholdelseskapitaler i Henhold til Tiendelovens § 23, hvor der ogsaa bygges paa et Skøn, nødvendigvis er blevet Forskel paa de enkelte Kirkers Stilling. Men naar Afgørelsen for hele Landet henlægges til Ministeriet, vil man derved sikre sig, at Afgørelsen bliver truffet efter ensartede Principper.

Det følger af Sagens Natur, at disse Overleveringsforretninger ikke kan foretages paa en Gang, men at der vil gaa en Aarrække, i Lovforslaget fastsat til 5 Aar, inden Forretningerne over alle Præstegaarde kan foreligge. Den nærmere Ordning af Rækkefølgen, hvori Forretningerne skal afholdes, vil blive truffet af Ministe-

riet, hvorved bemærkes, at man vil drage Omsorg for, at Forretningen foretages ved Embedsledighed indenfor det anførte Tidsrum af 5 Aar, hvis den ikke er foretaget forinden. Menighedsraadene Overtagelse af Præstegaardene skal først ske, naar den omhandlede Forretning har været afholdt, og indtil dette Tidspunkt forbliver de hidtidige Regler om Præstegaardes Vedligeholdelse og Tilsynet med disse i Kraft.

Den her omhandlede Forretning skal ikke foretages for Præstegaardene i de sønderjydske Landsdele, hvor Kirkeforstanderskabene allerede nu bestyrer Præstegaardene og har det økonomiske Ansvar for disse, og Lovens Bestemmelser om Menighedsraadene Virksomhed og Ansvar m. v. vil derfor straks kunne træde i Kraft her.

Med Hensyn til Præstegaardsjorderne foreslaas det (§§ 39—42), at Menighedsraadene ligeledes skal overtage disse, saaledes at det af Ministeriet efter indhentet Erklæring fra Menighedsraadet og Præstegaardskonsulenten fastsættes, hvilket Udbytte der skal regnes for Jorden. Idet dette foreslaas fastsat i Korn eller anden Vare, hvorpaa sættes Kapitelstakst, eller som noteres paa Københavns Børs, vil det være muligt at lade de foretagne Ansættelser gælde frem i Tiden, saaledes at ny Ansættelse kun skal ske i de Tilfælde, hvor der sker Forandring af Arealet, eller andre særlige Omstændigheder maa tale derfor. Ved Ansættelsen tages der Hensyn til den Brug, der maa gøres af Jorden, og til at Skatter og Afgifter m. v. og almindelig Vedligeholdelse af Avlsbygningerne skal følge Jorden. Ligesom under de nugældende Forhold skal Præsten have Ret til selv at drive Jorden, eller Dele af denne imod at svare den fastsatte Afgift, dog saaledes at der aabnes Adgang for at Præsten kan blive fritaget for at svare Skatter og Afgifter mod en passende Forhøjelse af Afgiften. Hvis Præsten ikke selv vil drive Avlingen, skal Menighedsraadet sørge for dens Bortforpagtning, saaledes at eventuelt Underskud lignes paa Menigheden, medens et muligt Overskud oplægges eller anvendes til Støtte for kirkelige Formaal indenfor Menigheden.

Menighedsraadets Overtagelse af Jorderne skal ske samtidig med Overtagelsen af Præsteboligen.

I § 43 stilles Forslag om, at Menighedsraadets Samtykke skal udkræves til Salg af Jord, ligesom det fastsættes, at der, hvor ikke særlige Forhold gør sig gældende, skal forblive mindst 12 ha middelgod Ager-